

[Aksel Larsen.]

vilde medvirke til, at flest muligt af de største Urimeligheder i Lovforslaget blev fjernet, og ved Forhandling i Udvalget er vi efterhaanden naaet frem til en Række Ændringsforslag, som har været omtalt af Udvalgets ærede Ordfører, og som vi tilslutter os, fordi vi maa mene, at det i hvert Fald er en absolut Forbedring.

Der er maaske nogen, der vil sige, at Ændringsforslaget vedrørende Cigarettyl- stre, altsaa Cigaretpapir, ikke kan være nogen Forbedring, fordi Afgiften sættes i Vejret fra 3 til 4 Øre, men efter alt det oplyste tager jeg mig dette meget let, da det lader til, at der overhovedet ikke rulles een Cigaret herhjemme med afgiftsberigtiget Cigaretpapir — man bruger enten Bibeltryk eller indsmugler Cigaretpapir —, og naar det ingen Betydning har, syntes jeg ikke, jeg vilde bryde Enigheden i Udvalget paa dette Punkt.

Det er os en virkelig Glæde, at det er lykkedes os at faa Afgiften paa Hvidtøl og Afgiftsforhøjelsen paa Mineralvande ud af Loven. Det er ikke de største Urimeligheder, men det er meget iøjnefaldende Urimeligheder i Lovforslaget, og det er godt, de forsvinder.

Et meget væsentligt Fremskridt ser vi ogsaa i Ændringsforslag Nr. 6 til § 7, hvorefter Afgiften paa Papir ikke skal svares af den periodiske Presse med fagligt, videnskabeligt, politisk og kulturelt Stof. Det er et gammelt Stridsspørgsmaal, som her bringes nærmere til sin Løsning, end det har været før. Det er saadan her i dette Land, at der findes to Toldsatser for Papir, den ene Toldsats angaar Papir, der bruges til Fremstilling af Dagblade, og af dette svares der en Told af 1½ Øre pr. kg. af alt andet Papir svares der en Told af 8 Øre pr. kg. en ganske væsentlig og for mig ganske urimelig Forskel. Jeg er overhovedet ikke Tilhænger af Told og indirekte Beskatning paa Papir, hvad enten det er Papir til at trykke paa eller til at fremstille Mælkekapsler af eller Poser, hvori man afvejer Sukker og andre Levnedsmidler. Det er et Beskatningsobjekt, som Staten ikke burde udnytte. Jeg har altid fundet det aldeles urimeligt — jeg vil nødig herfra bruge stærkere Udtryk, selv om saadanne var berettigede —, at Dagbladene skal have deres Papir billigere end andre. Der findes kun een Forklaring derpaa, og den er ganske simpel og enkel. Dagbladene her i Landet er knyttede til de politiske Partier, og det er i de politiske Partiers, altsaa Rigsdagsmedlemmernes Interesse, at Dagbladene faar

deres Papir særlig billigt. Dette er den nøgne Sandhed. Det har man kunnet gennemføre gennem mange, mange Aar, og saa har man derimod haft en højere Told paa andet Papir, herunder det Papir, der bruges til Fagskrifter, videnskabelige Skrifter og f. Eks. politiske Ugeblade.

Nu er det saaledes, at ikke alle politiske Retninger er lige store og stærke, og der findes saadanne, som ikke er i Stand til at udgive Dagblade; de er smaa og skal straffes, fordi de er smaa, med at skulle betale en større Told af det Papir, hvorpaa deres Publikationer trykkes. Dette har alle Dage været en absolut Urimelighed, og det bliver ikke mere rimeligt ved, at man har beskattet dette Papir med en ekstra Skatteforhøjelse paa 10 Øre, gennemført, jeg tror ved Loven af 1942, og det kan ikke blive mere rimeligt ved, at man nu vilde lægge en ekstra 10-Øre paa. Avispapir koster for Øjeblikket 50,25 Øre pr. kg, hertil kommer for Dagbladene 1½ Øre pr. kg i Toldafgift. I alt staaer dette Papir Dagbladene i 51,75 Øre pr. kg. Samme Kvalitet Avispapir, naar det benyttes til Trykning af andre Ting, herunder politiske Ugeblade, koster ligeledes 50,25 Øre pr. kg, hvortil kommer en Toldafgift paa 8 Øre, og hvortil hidtil er kommet en Ekstraafgift paa 10 Øre pr. kg. Det giver en Pris paa 68,25 Øre pr. kg, stillet over for Prisen paa Dagbladspapir 51,75 Øre pr. kg. Nu vilde man efter det forelagte Lovforslag oven i Købet lægge ekstra 10 Øre til for det Papir, som bliver brugt af de periodiske Skrifter, saa Prisen kom op paa 78,25 Øre pr. kg, eller 50 pCt. over den Pris, Dagbladene betaler for tilsvarende Papir. Det er fuldkommen urimeligt, som jeg sagde, og mere end det, men jeg skal lade være med at anvende stærke og karakteristiske Udtryk om denne Sag. Det er mig en Glæde, at man nu er ved at afvikle denne Uretfærdighed ved, at man ikke alene ikke foreslaar en ny Afgiftsforhøjelse paa Papir til periodiske Skrifter, men har ladet den tidligere Ekstraafgift paa 10 Øre bortfalde, saaledes at der tilbage kun bliver Toldsatsen paa de 8 Øre. Jeg vil haabe, at vi ved Lejlighed vil naa saa vidt, at vi ogsaa kan slippe af med denne eller i det mindste faar den nedsat til de 1,5 Øre, som Dagbladene betaler for deres Papir. Jeg vil tilføje — dette siges uanset, at mit Parti har et Dagblad —, at det vilde forekomme mig mere retfærdigt, hvis man endelig vil have indirekte Beskatning paa Papir, altsaa ikke vil give Afkald paa Penge, men ønsker det samlede Beskatningsprovenu opretholdt, mere rimeligt at have samme